

Gràfica anarquista. Fotografia i revolució social (1936-1939)

ANTEBI ARNÓ, Andrés; GONZÁLEZ MORANDI, Pablo; FERRÉ PANISELLO, Teresa; ADAM BERNARD, Roger
Barcelona: Ajuntament de Barcelona, 2020, 207 pàgines.

Gràfica anarquista. Fotografía i revolució social (1936-1939) és un llibre d'imatges recuperades 75 anys després que tingués lloc la revolució social anarquista durant la Guerra Civil Espanyola.

Barcelona és, sens dubte, una de les ciutats on més ha arrelat l'anarquisme, un moviment polític que ha gravitat al voltant del fet cultural i que ha tingut l'educació i la lectura com a armes d'emancipació social, i que va viure un període d'esplendor entre el 1936 i el 1939. El gener del 1939, milers de fotografies van sortir amagades de la casa CNT-FAI cap a França. I anys després, gràcies a un treball de recerca minuciós, van poder sortir a la llum les fotografies que havien estat guardades en caixes de fusta durant dècades.

Avui en dia, les fotografies són a l'Institut Internacional d'Història Social d'Amsterdam, on van arribar l'any 1947 i on han passat desapercbedes, ja que només el Moviment Llibertari hi parava atenció. Tanmateix, l'any 2016 es van poder començar a classificar i digitalitzar.

Les imatges que es poden veure en aquest volum són un recull d'aquestes fotografies, que mostren la vida quotidiana, social i econòmica d'una revolta que havia quedat en l'oblit de la nostra memòria. És a partir del juliol del 1936 que l'Oficina de Propaganda i el Sindicat de la Indústria i l'Espectacle de la CNT i tot el Moviment Llibertari Espanyol es van esforçar per tenir les millors imatges del que passava, tant als fronts de batalla com en la construcció d'un món nou. Així, doncs, en aquest llibre es poden veure fotografies de militants anarquistes, com ara Armand Guerra, Mateo Santos, Margaret Michaelis o Kati Horna, que a través de les seves càmeres van ser capaços de captar un seguit d'imatges esplèndides que ens mostren diverses escenes quotidianes de la revolució social espanyola, com per exemple milícies camí del front, homes i dones llaurant camps col·lectivitzats o nens i nenes a les colònies infantils.

Com comenta en la seva introducció José Ramon Palacios, per gaudir d'aquest llibre, cal imaginar-se que s'està darrere de la càmera i intentar percebre què es veia a través de l'objectiu. D'aquesta manera, cadascú serà capaç de treure les seves pròpies conclusions.

Guillem Vila Galceran

Direcció General de Migracions, Refugi i Antiracisme